

ТЪРГОВСКИЙ ЗАКОНЪ.

(Въ началото на Ребі-юл-Ахжр 1,265 —
30 Януарій 1,849 л.).

Н. И. Величество Султанъ, Върховныйтъ нашъ Господарь, като желае да усили правосъдіето и заедно съ него безбройнытъ добрини на просвѣщеніето, чрѣзъ които несумненно са достига умноженіето на благоденствието и благосъстояніето на народытъ, които са намѣрватъ подъ отеческото му Правителство, благоволи да земе подъ vysokото си и важно размышленіе сичкытъ сгодни мѣрки; за да направи цвѣтуща въ своята Държава търговіята — този изворъ на богатството и на общественното благосъстояніе. И понеже распространеніето и развитіето на търговіята сѣкога зависи отъ добрытъ Законы, които опредѣлятъ и управляватъ търговскытъ сношенія, когато най паче особеннытъ уставы, които сж предназначены за присжждане на търговскытъ дѣла, не сж до толкозъ пълны колкото нуждытъ на неговытъ подданицы ги изискватъ, за туй заповѣда да са съчини и положи въ дѣйствиѣ *Търговскыйтъ Законъ*, който може да допълни настоящытъ нужды и да введе нравственното довѣріе — туй неотемлемо качество на развитіето на търговіята, чрѣзъ полезны мѣрки за редовното държење на търговскытъ книги и за подносяньето на званичнытъ документи.

За изпълненіето на туй високо Императорско желаніе, сичкытъ търговскы Законы и Уставы, които сж въ дѣйствиѣ у другытъ Държавы, са разгледахъ. Този Законъ като са раздѣли на *четыре* Части, отъ които първата са занимава съ търговіята въобще, съ съставяньето на дружествата, и съ Законьтъ на мѣнителницытъ; *втората* съ мореплавателната търговія и съ